

kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at leverandørerne i kontrakten forpligtes til at yde hjælpen i overensstemmelse med den enkelte afgørelse, og til at leve op til de kommunalpolitiske målsætninger for indhold, kvalitet, værdigrundlag m.v., samt øvrige retningslinier for hvordan hjælpen skal udføres, jf. den enkelte kommunes kvalitetsstandarder.

Lovforslaget ændrer ikke ved kommunalbestyrelsens muligheder for at sende de kommunale leverandør-opgaver i udbud.

Det er som nævnt et væsentligt formål med dette lovforslag at gøre op med de kommunale leverandørmonopoler og at lette de private leverandørers adgang til at tilbyde deres ydelser på samme vilkår som den kommunale leverandørvirksomhed. Derfor skal en privat leverandør, der har indgået kontrakt med kommunalbestyrelsen i én kommune, som udgangspunkt betragtes som kvalificeret til også at kunne tilbyde sine ydelser i landets andre kommuner. Det er dog samtidig vigtigt for regeringen at holde fast i, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der fastsætter serviceniveauet i kommunen. Derfor skal kommunalbestyrelsen have ret til – hvis det er sagligt begrundet – at afvise at indgå kontrakt med en leverandør, hvis leverandøren ikke kan leve op til de specifikke krav, der stilles i netop denne kommune. Hvis kommunen afviser en leverandør, har leverandøren krav på en skriftlig begrundelse herfor.

Hjemmehjælpsmodtagerne skal orienteres om, hvilke godkendte leverandører der er i kommunen, og skal selv frit kunne vælge blandt disse. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for – i samarbejde med de godkendte leverandører – at udarbejde informationsmateriale til hjemmehjælpsmodtagerne, der gør det muligt for den enkelte at træffe et kvalificeret valg mellem de forskellige leverandører i kommunen. Informationsmaterialet skal dels indeholde en grundig præsentation af de enkelte leverandører, dels en mere generel introduktion til det frie valg. Den generelle information skal blandt andet indeholde oplysninger om, hvor tit og med hvilken frist hjemmehjælpsmodtageren kan skifte leverandør, hvilke krav der stilles til leverandørerne og hvilke frister kommunalbestyrelsen har fastsat for behandling af ansøgninger om godkendelse fra nye leverandører m.v.

Friheden til selv at bestemme, hvem der skal levere hjælpen, vil typisk i sig selv give en større brugertilfredshed, fordi hjemmehjælpsmodtageren dermed bl.a. får mulighed for at fravælge en leverandør, han/hun er utilfreds med. Valgmuligheden vil derfor også kunne give den enkelte leverandør en god fornemmelse for, om opgaverne løses til brugernes til-

fredshed og give et grundlag for løbende at kvalitetsforbedre indsatsen.

Beboere i plejehjem og lignende boligenheder har særlige plejebestov, der bedst varetages ved en samlet, koordineret og fleksibel indsats, hvor den enkelte leverandør har base under boligenhedens tag. Det betyder, at driften af plejehjem og lignende boligenheder med udvidede plejefunktioner tilknyttet stiller særlige udfordringer til tilrettelæggelse af hjælpen. Derfor bør denne gruppe af ældre efter regeringens opfattelse ikke være omfattet af retten til frit at vælge leverandør.

Regeringen ønsker dog, at den øgede åbenhed om de krav, der fra kommunalbestyrelsens side stilles til leverandørerne, også skal gælde i forbindelse med driften af plejehjem og lignende boligenheder. Derfor foreslås det, at kommunalbestyrelsen pålægges at offentliggøre beskrivelsen af de krav, der stilles i forbindelse med driften af plejehjem og lignende boligenheder.

Endeligt ønsker regeringen med lovforslaget at udvide hjemmehjælpsmodtagerens ret til at udpege en person til at udføre hjælpen. I dag gælder denne ret kun for den praktiske hjælp. Fremover skal hjemmehjælpsmodtageren også kunne udpege en person til at udføre den personlige pleje. Det vil fortsat være sådan, at de kommunale myndigheder skal godkende personen og skal indgå aftale om arbejdsforhold, leverancesikkerhed, løn m.v. Det vil således også fremover være den kommunale myndighed, og ikke den enkelte hjemmehjælpsmodtager, der er arbejdsgiver for den personligt udpegede hjælper.

Kommunen som myndighed og som leverandør

Lovforslaget ændrer ikke på det forhold, at det er kommunalbestyrelsen, der som myndighed har ansvaret for at træffe overordnede, politiske beslutninger om indholdet af ældreplejen. Dette ansvar indebærer blandt andet, at det påhviler kommunalbestyrelsen at træffe beslutning om fastsættelse af det kommunale serviceniveau, at opstille mål for brugertilfredshed m.v. samt at følge op på, at de politiske beslutninger føres ud i livet. Kommunalbestyrelsen har som myndighed tillige det overordnede ansvar for, at der ydes den hjælp, der er nødvendig ud fra den enkelte modtagers behov, samt at de konkrete ydelser, der er truffet afgørelse om, også leveres i overensstemmelse med afgørelsen.

Lovgivningen på ældreområdet er en rammelovgivning, der overlader fastlæggelsen af indholdet i ældreplejen til den enkelte kommunalbestyrelse. Der er således et ganske væsentligt råderum for de kommunalpolitiske beslutningstagere på netop ældreområdet –